

מכתב בעניין

האם ניתן לסמוך על רב שמיקל בהליכה עם פאה נכרית כשיש בה חשש לתקרובת ע"ז

ידוע להן. כמו כן יש היום לצערנו הגדול רבנים שקשה להם לפסוק פסקים כשהם יודעים שהציבור לא "יאהב" את הפסק שלהם. לא פשוט לסמוך בעניינים כאלו על כל רב בעל היתר הוראה, גם אם הוא נושא במשרה חשובה (אין כוונתי לרב מסויים). אנחנו נמצאים בדור שבו "האמת תהא נעדרת", וגם רבנים מתקשים הרבה פעמים להוציא לאור את האמת ואת רצון השי"ת הו", הנקי והטהור. כל מי שלא סותם את עיניו ולבו, יכול לראות שעם כל הכאב, זו המציאות היום.

הרבה רבנים הם גם בני אדם עם ניסיונות, זה שהוא למד הוראה, קיבל היתר הוראה, ואף נתמנה למו"ץ במקום כלשהוא, לא מחייב שהוא גם בדרגת צדיק כה גדול שיכול להתעלות מעל העצמיות שלו ושהנגיעות לא משפיעות עליו. גם אם רואים רב שנחשב לרב פרומער או לרב קנאי, זה עדיין לא אומר שבדברים שבהם יש לו נגיעה וקושי לפסוק לפי האמת אפשר לסמוך על דבריו. יתכן שהפרום והקנאות שלו אלו דברים שאין לו ניסיונות קשים ללכת איתם, אך בדבר אחר שבו הניסיון יותר קשה, הוא לא יצליח לכוון לאמת. נגיעות יכולות להיות נגיעות של הפסד ממון, הפסד מעמד או כבוד, גרימה לכך שאנשים יסתכלו על אותו רב באופן שלא נוח לרב שככה יסתכלו עליו או ככה יחשבו עליו, אי נעימות מלחזור בו מדברים שהוא אמר בעבר, הסתבכות עם אנשים אחרים, וכן צורך בעקבות הוראת האיסור לעזוב דברים שהוא רגיל אליהם וקשה לו להתנתק מהם.

חז"ל כבר הורונו שיש לקבל תורה רק מרב הדומה בעניין למלאך השם צב-אות, כשוודאי אחד מהדברים שמאפיינים את המלאך הוא שאין לו שום אינטרסים ושיקולים אישיים, רק לעשות את רצון השי"ת, לעשות רק את הדברים שהקב"ה רוצה בהם ושמח שעושים אותם.

אין הכוונה שאי אפשר לסמוך היום על כלל הרבנים, אך כשיש לאיזה רב נגיעה בעניין מסויים, עליו להיות רב צדיק ויר"ש אמיתי, רב שלא מושפע מנגיעות ואינטרסים, בכדי לפסוק הלכה באותו עניין. רבנים רבים אינם בדרגה כזו. לגבי שוחד מצאנו, שהתורה הקדושה לימדה אותנו שאפילו את עיני החכמים האמתיים השוחד עלול חלילה לעזור ולגרום להם

שאלה:

לכבוד...

קראתי את הספר "הישכם אוהבים את השם" ששלחת לי. מתוך קריאת הספר השתכנעתי שרוב רובו של השיער ממנו עשויות הפאות מגיע מבתי העבודה זרה שבהודו, יש לכך הרי הוכחות ברורות. כמו כן ראיתי שם את כל העדויות שההודים הגוזזים את שערם מתכוונים ממש להביא תקרובת לאילים, תקרובת עבודה זרה כפשוטו. קיבלתי מענה על כל השאלות שהיו לי. בעת הרבה יותר ברור לי שהחשש של איסור תקרובת עבודה זרה בפאות נכריות הוא אכן חשש אמיתי, ובעצם מדובר על הרבה יותר מסתם חשש...

האמת שלהפסיק ללכת עם פאה, זה דבר קשה עבורי, ובמיוחד עבור אשתי זה דורש מסירות נפש גדולה. יתכן שאם נמצא רב שמיקל בעניין, מחמת הקושי שיש לנו, נשקול להסתמך על אותו רב, וזאת למרות שאני מבין שזה לא מה שאנחנו באמת צריכים לעשות. הייתי מאד שמח אילו היה יוצא פסק ברור מכל גדולי ישראל, שכולם פה אחד יאמרו שאסור ללבוש את הפאות שיש בזמננו, כך יהיה לנו הרבה יותר קל לשנות את דרכנו.

תשובה:

שלום רב לידידי היקר...

אני שמח שקראת את הספר ששלחתי לך והפקת ממנו תועלת. אני גם מבין את הקושי הגדול שיש לכם בלהפסיק ללכת עם פאה, זה דבר מובן מאד.

ברצוני להתייחס במכתב זה לעניין שהעלית, שאם ימצא איזה רב שיקל בעניין הפאות גם לאחר כל המידע האמין והברור שהתגלה בתקופה האחרונה המראה בעליל שרוב הפאות היום עשויות משיער של תקרובת עבודה זרה ממש, יש צד שניתן להסתמך על אותו רב ולהמשיך ללכת עם פאות.

עלינו לדעת, שבעניין הפאות יש ניסיון גדול גם לחלק מהרבנים, שכן לא תמיד נשותיהם נמצאות בדרגה של נכונות לוותר על הליכה עם פאה למרות שהאיסור

להוציא פסק לא נכון. זאת אומרת, שלמרות שמדובר על חכמי תורה גדולים, שבאופן רגיל ודאי אפשר להסתמך על פסקיהם, אם מדובר על פסק שבו יש להם נגיעה של שוחד, אין לנו להסתמך על הפסק שלהם, משום שיתכן ובלא משים הם לא יצליחו לכוון לאמת בפסק זה.

במקרה שלנו, בעניין התקרובת ע"ז שיש בפאות, יתכן לומר שגם אם תמצא איזה רב שיקל, דעתו תהיה בטלה בדעתם של כל אותם גדולי הפוסקים שפסקו לאסור, ובדעתם של שאר הרבנים שהיתרם היה רק על סמך מידע שהיום התגלה שהוא מידע לא נכון.

כתבת שאתה מחכה שייצא פסק ברור המוסכם על כל גדולי ישראל, אך עלייך לדעת שבדור שלנו שעומד בעז"ה לקבל את פני משיח צדקנו, הניסיון שלנו הוא להכיר את האמת ולדבוק בה בתוך החשכות והבלבול, כך מקובל מרבתינו. זה הבירור האחרון, שמתברר ומתגלה כלפי חוץ "מי לד" אלי", ומי חלילה ליצר ההנאות הגשמיות, לכבוד ולכסף, והשמירת תורה ומצוות שלו היא לא מספיק פנימית ולא מתוך חיבור אמיתי לקב"ה והתבטלות אליו ית'.

אם ייצא פסק כזה מכל גדולי ישראל, הניסיון עבור הנשים יהיה הרבה יותר קטן, יהיה הרבה יותר קל לעמוד בניסיון, וכפי שראינו בשנת תשס"ד, שכמעט כל נשות בני התורה הפסיקו ללבוש פאות, ורבות אף שרפו את פאותיהן. מכיוון שאולי באופן זה יהיה חסר בתיקון ובבירור, יתכן מאוד שלא יצא פסק כזה אפילו אם דעתם של כל גדולי ישראל לאסור את הפאות, ולמרות שבדור אחר פסק כזה כן היה יוצא.

עוד ניסיון שיש בדור הזה שצריכים לעבור אותו, הוא מה שאמרו חז"ל בגמרא סנהדרין דף צ"ז ע"א עה"פ "וסר מרע משתולל", שכל מי שסר מרע משתולל על הבריות, ופירש רש"י שהכוונה שמי שיסור מרע "כל העולם אומרין עליו שוטה הוא". את זאת רואים היום, שלפעמים אדם סר מדבר שפשוט שהוא רע ואינו מדרך התורה, ובכל זאת הרבה מהבריות לא מבינים זאת והם מסתכלים עליו בצורה לא ראויה, וחושבים שהוא מגזים באופן קיצוני.

מי שיש לו לב יהודי אמיתי ורוצה לגלות את האמת וללכת על פיה, הן בענייני הלכה והן בענייני השקפה, והוא מוכן לדבוק באמת למרות האי נעימות שאולי תהיה לו ממה שיאמרו עליו הבריות, הוא וודאי יזכה שהקב"ה יאיר לו את הדרך. הוא יבין כמה שקר התערבב היום בעולם התורה, וכמה שהמחשבה שאם

כולם עושים ככה סימן שזו הדרך הנכונה, היא מחשבה מוטעית מאד בדורנו זה.

זה לא אומר שכל מי שהיום לא עושה את מה שצריך לעשות הוא לא מבורר לצד הטוב, אצל הרבה יהודים הבירור בלב והנכונות להיות עז כנמר וגיבור כארי לעשות רצון אבינו שבשמים, הוא דבר שהולך ונבנה בהדרגתיות. בעז"ה עד שיבוא המשיח הם יתבררו סופית לצד הטוב. אך כידוע מדברי חז"ל, לדאבונו יהיו רבים שלא יתלבנו ויצרפו לצד הטוב ולא יהיה להם בית קיבול בכדי לקבל את האור הגדול של ימות המשיח. עלינו לחפש את ה"עלמא דקשוט" בתוך ה"עלמא דשקרא", כדי שתהיה לנו את ההכנה הנדרשת לקבלת ה"עלמא דקשוט" ונוכל להיות בו.

בכל אופן, פשיטא שכל אדם מחוייב לחקור ולחפש אחר האמת, וכשכבר ידוע לו מה הנכון לעשות ומה ד' אלוקיו שואל מעמו, הוא חייב לכל הפחות להשתדל לעזוב את דרכו הלא נכונה ולהתייצב על דרך טובה, ואין לו לתרץ את עצמו בכל מיני תרוצים.

ההחלטה והבחירה כמובן תלויה בכס. אם תבחרו לוותר על הליכה עם פאה, בכדי שבעז"ה הצעד הזה יהיה לכם יותר קל ויהיה לכם יותר כוחות לעשות זאת, אני שולח לך גם חוברת המדברת באופן כללי על הליכה עם פאות, שם תוכל לראות שמרוויחים הרבה כשלא הולכים עם פאה, גם ללא קשר לעניין של התקרובת ע"ז. שם החוברת הוא "לכו ונלכה באור השם".

אין כוונתי להכנס לפולמוס הידוע אם מותר ללכת עם פאה או לא, כוונתי שגם לנוהגים היתר בחבישת פאה (כשאין חשש לתקרובת ע"ז), כשמדובר על פאות זמננו (ואין היום כמעט בנמצא פאות שלא מוגדרות כפאות זמננו), הרבה יותר בעייתי לסמוך על היתר זה. יש לנו דברים ברורים מגדולי ישראל בעניין זה. בנוסף, כשלא הולכים עם פאות, מרוויחים שיוצאים גם ידי דעת גדולים רבים שאסרו את הפאות לגמרי, אפילו את הפאות שהיו מצויות בדורות הקודמים. אחרי שתקרא את החוברת, תבין הרבה יותר טוב למה כוונתי.

בהערכה רבה

לקבלת דף זה, הספר "הישכם אודהים את השם",

והחוברת "לכו ונלכה באור השם", במייל, נא לפנות לאימייל:

yahadut1000@gmail.com